

billig Pris, og nu kommer Landbrugsministeren næsten til det Resultat, at den omtrent kan fremskaffes til Nul. Jeg maa indrømme, at hvis det er Tilfældet, har man egentlig ikke Brug for en Ekspropriationslov for Jordens Vedkommende. Men hvis man skal i den Grad trylle Jord frem, er jeg noget bange for, at den bliver for let, saa let endogsaa, at man faar meget vanskeligt ved at holde Styr paa den. Det er ikke den Jord, jeg synes man skulde lægge Hovedvægten paa. Jeg ved godt, at adskillige Medlemmer, navnlig i Folketinget, har peget paa den Slags Jord, og naturligvis skal den benyttes, men den kunde mere formaalstjenligt benyttes paa anden Vis end til at oprette selvstændige Hjem paa. Jeg ved ikke, hvorledes Forholdene ligger Landet over — det er naturligvis ikke saa let at vide —, men hvis man skal have Jord af god Beskaffenhed og god Beliggenhed i den Egn, hvor jeg hører hjemme, vil man komme til at give en Pris, der ligger mellem 1 000 og 1 500 Kr. pr. Td. Land. Den højtærede Landbrugsminister ryster paa Hovedet, men jeg nævner nu min Egn, og hvis den højtærede Minister ved Jord i min Egn til billigere Pris, end jeg her nævner, skal jeg søge at faa min Udstykningsforening til at købe; kunde vi faa billigere Jord end her nævnt, vilde vi meget gerne optage Udstykningsarbejdet. Vi har ikke selv kunnet finde saadan Jord, men skulde der være andre, der kunde, vilde det glæde os meget. Jeg tror endvidere, at skal der opføres rimelige Bygninger paa et saadant Brug, vil Udgiften hertil komme til at ligge omkring ved 14 000 Kr. Jeg ved nok, at der er nogle, som siger, at de kan bygge billigere, men ser man dem efter i Sømmene, viser det sig, at de ikke har kunnet det. Udgiften til Besætning og Inventar, og hvad der skal til til Besaaning, kan meget lavt anslaaes til 4 000 Kr. Vi er da, hvis Bruget skal være paa en halv Snes Tdr. Land, oppe paa en Pris af 28 000 Kr., og saa bliver dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, hverken for Husmændenes eller Landarbejdernes Børn, det bliver kun for dem, der ved Arv eller paa anden Maade er kommet i Besiddelse af Kapital. Men i saa Fald er Statskuddet efter min Mening egentlig ikke anvendt paa rigtig Maade.

Jeppesen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at det Ønske, der er hos Jordbrugeren om at bevare sin Jord mod Ekspropriation, havde jeg betegnet som Spekulation. Det maa være en Misforstaaelse af den højtærede Minister. Hvad

jeg udtalte, var, at man burde værne sig mod den Tilbøjelighed, der er ikke alene hos Landmændene, men ogsaa hos andre Samfundsklasser i Retning af Spekulation, i dette Tilfælde Spekulation i Statens Penge, fordi Staten har anbragt Penge i disse Brug, som den ikke kan faa den Rente af, den selv har givet, ligesom det kan være Tvivl underkastet, om den nogen Sinde naar at faa Kapitalen tilbage.

Endvidere udtalte den højtærede Landbrugsminister, at man skal tage sin Chance. Vi har hørt denne Udtalelse før i dette høje Ting. Den tidligere Formand for Partiet Venstre her i Tinget, afdøde Jørgen Pedersen, udtalte det samme i sin Tid. Den Stilling blev siden underkendt af Partiet Venstre, idet Partiet her i Tinget gik med til en Lovgivning, hvorved den nye Brugsform blev fastslaaet. Det ser ud til, at den højtærede Landbrugsminister i denne Forbindelse ikke har indtaget en Stad, som han talte om, men har overvundet sine Partifæller. Naar Ministeren nu bryder Staven over den Brugsform, som hans Partifæller har været med til at vedtage, saa har han, saaledes ser det i hvert Fald ud, overvundet sine Partifæller i dette Spørgsmaal. Men det er for øvrigt et Familienliggende, som jeg ikke skal blande mig i. Den højtærede Minister kom for Skade at røbe, at Forholdet ligger saaledes.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte endelig, at der var noget maskinmæssigt over min Stilling i denne Sag. Det sete afhænger jo altid af Øjnene, man ser med. Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Stilling til hele denne Sag mere end min minder om Stordrift.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) gav mig en Oplysning, som i høj Grad overraskede mig, nemlig den, at man fra Venstres og konservativ Side skulde have haft den Opfattelse, at der slet ikke var Trang til et Lovgivningsarbejde paa dette Omraade. Jeg tror, det ærede Medlem her maa være fejl underrettet. Jeg har i hvert Fald aldrig hørt, at det, lige siden vi i 1899 tog fat paa en Virksomhed med Statsstøtte paa det her omhandlede Omraade, har været benægtet, at der virkelig var en Trang til Stede her, og at det var en i høj Grad samfundsnyttig Virksomhed, der paa den Maade blev bragt til Udførelse. Men det kan godt være, at det ærede Medlem har Ret i, at der ikke var Trang til Stede i saa høj Grad, som Socialdemokratiet altid paastod; i al Almindelighed tror jeg